

Beslutningsforslag nr. B 201. Fremsat den 29. april 2004 af Louise Frevert (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Jette Jespersen (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Poul Nødgaard (DF) og Peter Skaarup (DF)

Forslag til folketingsbeslutning

om forbud mod at bære kulturbestemt hovedbeklædning

Folketinget pålægger regeringen i folketingsåret 2004-05 at fremsætte forslag til lov om forbud mod at bære kulturbestemt hovedbeklædning. Lovforslaget skal have virkning senest fra 1. juli 2005.

Bemærkninger til forslaget

Baggrund for forslaget

Forslagsstillerne er af den opfattelse, at det ikke skal være tilladt at bære kulturbestemt hovedbeklædning, hvis man er offentligt ansat og har kontakt med borgerne.

Beslutningsforslaget er fremsat på baggrund af, at hovedbeklædning, specielt tørklæder, er blevet et stigende problem, der virker stødende på mange almindelige mennesker. Hovedbeklædningen fastholder unge muslimske piger i et kulturmønster, som mange selv helst er fri for. Et forbud mod tørklæder vil derfor være en hjælp og en håndsrækning til de mange muslimske piger, der ønsker at blive velintegrerede i det danske samfund.

Forslaget indebærer, at enhver offentligt ansat, der har kontakt med borgerne, f.eks. som dagplejer, pædagog, skolelærer i folkeskolen, underviser i den øvrige undervisningssektor, plejer på et plejehjem, sygeplejerske, bibliotekar, buschauffør, servicemedarbejder med borgerkontakt og lignende, ikke må være ikklædt et kulturbestemt tørklæde under udøvelsen af sine professionelle forpligtelser for det offentlige.

Med kulturbestemt tørklæde menes enhver form for tørklæde eller hovedbeklædning, der falder uden for den kristne-jødiske kultur, der historisk har rod her i landet. Det vil sige, at hovedbeklædningsgenstande, der bæres af f.eks. jøder og katolikker, ikke skal være omfattet af forbuddet. Forbuddet skal heller ikke gælde for mindre smykker, såfremt disse ikke virker stødende på andre.

Forbuddet skal derimod omfatte tørklæder, der i de seneste årtier har fundet udbredelse i Danmark, og som har oprindelse i kulturer, der ligger fjernt fra kulturopfattelsen i Danmark. Tørklæder, der bæres af f.eks. tyrkiske kvinder af traditionshensyn, palæstinske kvinder af politiske hensyn, somaliske kvinder af religiøse hensyn, skal alle være omfattet af forbuddet. Forbuddet er ikke en krænkelse af retten til at have en bestemt religion. Enhver kan frit og uden indskrænkninger udøve sin religion under alle de lovlige former, det enkelte menneske vælger. Men det er helt naturligt, at loven forlanger, at mennesker, der er an-

sat af det offentlige, og som repræsenterer det offentlige i forholdet til borgerne, ikke samtidig med udførelsen af arbejdet kan praktisere religioner, der er stærkt afvigende fra de traditioner, der gælder i vores del af verden. Religionsdyrkelse, forkyndelse m.v. må i sådanne tilfælde ske uden for arbejdstiden.

Alle i det danske samfund har krav på at kunne få en neutral betjening hos det offentlige. Der har altid hersket fornuftige uskrevne regler for påklædning for offentligt ansatte, f.eks. at ingen bærer synlige politiske symboler som partiemblemer, rygmærker med agitation for bestemte politiske eller holdningsmæssige opfattelser m.v. På samme måde er det et rimeligt ønske, at borgerne kan forvente, at de ikke bliver mødt med stærke religiøse signaler, der for mange kan virke stødende, når de betjenes af en person, der optræder på det offentliges vegne.

Udformning af regelsæt

Forbuddet skal udformes på en sådan måde, at det skal påhvile arbejdsgiverne for offentlige arbejdspladser at udforme regler, der sikrer, at ansatte ikke bærer tørklæde eller anden påklædning, der udsender stærkt religiøse signaler eller kan opfattes som religiøs propaganda. Der kan henvises til de saglige kriterier, som gælder for ansatte med kundekontakt i den privatejede detailhandelsvirksomhed Føtex.

Forbuddet skal udformes således, at det tillige gælder for personer, der i udførelsen af offentligt hverv eller ved udøvelsen af pligter, der påhviler dem i medfør af offentligretlige forskrifter, er samlet i en gruppe. Det betyder f.eks., at elever i en skoleklasse i folkeskolen ikke kan bære tørklæde, idet alle i klassen er samlet for at kunne modtage den undervisning, som det påhviler det offentlige at tilbyde. Der skal tages hensyn til de andre elever i klassen og på skolen. Forældre til skolesøgende børn har et berettiget krav på, at deres børn ikke udsættes for indoktrinering eller urimelig påvirkning ved, at læreren eller andre skolebørn bærer tørklæde. Skolerne skal derfor være frie for såvel religiøse som politiske symboler.

Forbuddet skal gælde enhver offentlig undervisningsinstitution og steder, hvor man er nødt til at være sammen i offentligt regi, f.eks. børnehaver, institutioner og kurser, der udbydes af det offentlige eller med økonomisk tilskud fra det offentlige.

Overtrædelse af forbuddet og de af arbejdsgiveren opstillede regler skal være ledsaget af sanktioner, der kan understøtte regelsættet. I første omgang kan en sanktion f.eks. være en advarsel, mens der ved flere eller gentagne overtrædelser må være tale om videregående arbejdsretlige, disciplinære eller strafferetlige sanktioner.

Afsluttende bemærkninger

Regler som de her foreslåede kan i princippet udformes på mange forskellige måder. I Frankrig er i 2004 introduceret en lovgivning, der skal modvirke brugen af kulturbestemt hovedbeklædning. En fransk ekspertkommission offentliggjorde i december 2003 en længe ventet rapport, der var kulminationen på adskillige måneders forudgående folkelig debat om muslimske tørklæder.

Anbefalingen fra eksperterne lød, at »iøjnefaldende tegn på politisk eller religiøs tilhørsforhold i forskellige udtryksformer bør forbydes i offentlige skoler. Diskrete medaljoner og lignende kan tillades.« Ekspertkommissionens forslag er efterfølgende udmøntet i lovgivning.

Den tidligere socialdemokratiske indenrigsminister Karen Jespersen udtalte til Jyllands-Posten den 19. oktober 2003: »Jeg mener ikke, at man skal kunne bære meget synlige religiøse symboler, når man repræsenterer en institution som folkeskolen. Det gæl-

der, hvad enten det er religiøst tørklæde eller andre meget synlige religiøse symboler, der kan virke missionerende, sådan som en dom ved Den Europæiske Menneskeretsdomstol også har fastslået det. Det demokratiske og pluralistiske samfund bygger på, at samfundsinstitutionerne fungerer uafhængigt af religiøse normer. Det bør også gælde normer, der er forbundet med religiøs påklædning.« Karen Jespersen tilføjer i artiklen, »at det alene er brugen af tørklæde blandt lærerne, der bør forbydes, og at spørgsmål om elevernes brug af tørklæde stadig bør afgøres lokalt af den enkelte skole«, samt at der er tale om hendes personlige holdning.

Forslagsstillerne kan endvidere henvise til bogen »I krigens hus – Islams kolonisering af Vesten« af Helle Merete Brix, Torben Hansen og Lars Hedegaard, Forlaget Hovedland, specielt kapitel 6, »Det begynder med tørklædet«.

Forslagsstillerne har med dette forslag valgt at foreslå en mere afgrænset lovgivning end den franske, men vil under udvalgsbehandlingen være lydhøre over for, hvilke synspunkter der bedst kan samle flertal.

Det er for forslagsstillerne afgørende, at et forbud mod at bære kulturbestemte tørklæder kan sikre, at alle borgere i det danske samfund vil føle, at de modtager den samme neutrale service hos det offentlige, sådan som alle har krav på. Derved vil en lovgivning kunne bidrage til, at den enkelte oplever samfundet som mere samlet, end tilfældet er i dag. Kulturbestemt hovedbeklædning kan ikke undgå at føre til en problematisk opdeling, opsplitning og polarisering af samfundet, som det er i alles interesse at undgå.

Skriftlig fremsættelse

Louise Frevert (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod at bære kulturbestemt hovedbeklædning.

(Beslutningsforslag nr. B 201).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.